

Den store fest 1-2-3

Forord til prædiken serien:

Lukas kap. 14 fortæller os en stor og fantastisk god nyhed:

Gud elsker fest og han inviterer os med til en kæmpe fest!! Jesus fortæller os, at Gud holder universets mest fantastiske fest, og du og jeg er inviteret! Det er ikke et sammenskudsgilde – alt er betalt og forberedt til dig og mig. Gud er fast besluttet på, at få sit hus fyldt til festen!

På den mest fantastiske måde, tager Jesus afsæt i datidens (og nutidens) kulturelle forståelse af fest, netværk, indflydelse og anerkendelse, når han beskriver festen i Guds Rige. Hele kapitlet fortæller os en masse om, hvordan vi lever vores liv harmonisk i forhold til at få venner, være kirke, netværke i samfundet og i forhold til Guds Rige.

Den store fest 1 - En ydmyg livsstil, Lukas 14; 1-11

Er du nogensinde blevet inviteret med til en fest, fx et bryllup, sølvbryllup, en konfirmation eller et stort jubilæum, hvor du ikke rigtig kender folk og ikke helt ved, hvordan du skal opføre dig?

Jesus er inviteret til middagsfest hos en vigtig, indflydelsesrig mand, læser vi. Hvorvidt han kendte folk, er nok tvivlsom – det var ikke just hans cirkel, men han var en spændende person og folk ville gerne hænge ud med ham. Han iagttager folk og kommer herefter med nogle kommentarer.

På den tid (og i dag) var netværk af allerstørste betydning i forretningsverdenen, og måden man skabte netværk var ved at invitere til dinner party – fest med spisning.

Når man blev inviteret til fest på den tid, blev man placeret ved bordet i forhold til ens indflydelse og relation til værten, som naturligvis var festens æresgæst. Afhængig af, hvor godt man kendte værten og hvor vigtig man var i dennes liv, fik man sin plads ved bordet. Når man så dukkede op, måtte man jo vælge et sæde. Her var det meget vigtigt at sætte sig længere nede end man burde. Det er meget bedre at blive inviteret til at flytte sig tættere på værten frem for at blive bedt om at skulle rykke længere væk.

Det lyder måske underligt i vores ører, men det kan svare til, at du inviteres til bryllup, ignorerer bordkortene og sætter dig lige ved siden af bruden, selvom du overhovedet ikke er i familie med hende. Eller bliver inviteret til nytårstaffel hos dronningen og sætter dig op ved siden af hende. Det er respektløst og et brud på etiketten.

hvis du ophøjer dig selv, vil du blive ydmyget, men hvis du ydmyger dig selv, vil du blive ophøjet.

Kan vi blive enige om, at mennesker, der forventer at få særbehandling og føler sig bedre og vigtigere end andre er ret usympatiske? Ingen kan lide folk, der fører sig frem og tror de er bedre end os andre, vel?

CS Lewis i "De fire kærligheder": "Ynkelige mennesker, der bare gerne vil have venner, får aldrig nogen" For at skabe sande venskaber, må du være interesseret i mere end blot at samle på venner. Venner er medvandrere i livet frem mod et mål. I samfundet søger mennesker sammen i interesse fællesskaber. Det kan være omkring politiske holdninger eller andet, der giver os selvværd og identitet. Vi vil så gerne være noget særligt – være unikke. Vi vil så gerne føle os betydningsfulde.

MEN først den dag, du kan slappe af og ikke søger anerkendelse, men i stedet bare elsker mennesker omkring dig, vil mennesker vil søge dit venskab, fordi du har noget, der er unikt.

Jesus viser os den modkultur. Har du drømme for dit liv og for verden, der er større end dit behov for anerkendelse og status? Mennesker, der gør en forskel, er attraktive medvandrere. Det er spændende og berigende at være sammen med folk, der drømmer, vil noget, er nysgerrige og søger de dybere værdier. Jeg drømmer om en kirke, der består af mennesker, der hviler i, at være elsket af en himmelsk far – ingen anden bekræftelse og anerkendelse er nødvendig. Derfor kan vi elske mennesker af et ægte hjerte og relatere til mennesker uanset om de ud fra samfundet øjne, har noget at give os.

Vi står overfor et kommunalvalg. Ægte lederskab og indflydelse, ikke noget, du kan kræve – det er noget, der gives dig i respekt og kærlighed, når du investerer dit liv i andre mennesker.

Guds anerkendelse af dig og mig har intet at gøre med, hvad vi kan præstere, men det har alt at gøre med, hvad Jesus præstere for os. Vi kan derfor ikke fortjene Guds Rige. Vi kan ikke fortjene en invitation til festen, men en ægte relation til Gud vil forandre os indefra. Det er denne, naturlige – ikke beregnende – ydmyge måde at leve på, som Jesus fremhæver. Det fungerer i samfundet, i kirken og i venskabet.

Den store fest 2 - En gæstfri livsstil. Lukas 14; 12-14

I Israel i år 32, var det af afgørende betydning, at man kendte nogen, der kendte nogen, der havde et billede af Tordenskjold. Kender du det udtryk?

Man kunne ikke logge på nettet med sit Nem-ID og få adgang til det offentlige. Man måtte være en del af magtens inderkreds, eller have venner og gode kontakter med indflydelse og penge, hvis man ville opnå noget som helst. Hvordan fik man så disse kontakter? Ved middagsselskaber.

Jesus sætter sin pointe på spidsen ved at sige: *Når du indbyder til frokost eller til middag, så undlad at indbyde dine venner, dine brødre, dine slægtninge eller dine rige naboer,*

Vent nu lige lidt. Betyder det at man slet ikke må invitere familien?

Prøv at forestille dig, at du bliver kristen i dag. I aften ringer du til dine forældre, søskende og venner og naboer og siger: "Jeg er blevet kristen – beklager, men det betyder, at I aldrig mere kan besøge mig"

Det er naturligvis billedsprog – som når Jesus siger, at man skal "hade sin far og sin mor".

Jesus bryder med en udbredt tænkning om, at vores kærlighed er motiveret af, loyalitet, vennetjenester og blodsband. Vi skal ikke bare invitere familie, venner som forventes at gengælde invitationen eller dem, som kan gøre noget for os.

Jesus udfordrer os til at forstå Gæstfrihed anderledes: Gæstfrihed er at invitere mennesker ind i vores hjem og i vores liv, som ikke nødvendigvis kan gengælde tjenesten eller virker til at have noget særligt at tilbyde dig. Inviter dem ind i det hjem, som er mere end blot dine fire vægge. Inviter dem ind i din tryghedszone. Ind i hjertet af dit liv. Der hvor du bliver forfrisket og ladet op. Måske dit favorit sted på stranden eller din favorit café. Det kan koste dig både energi og penge at være gæstfri på den måde, men det handler ikke så meget om pengene. Det handler om at turde at give plads til folk i dit liv. At lade fremmede mennesker komme tæt på din privatsfære.

Hvem er fremmede? Det kan være folk fra dit arbejde, nabolag, forening eller skole, som du egentlig ikke rigtig kender. Udvider vi vores sociale cirkel, eller fortsætter med at invitere dem hvem, som vi altid har inviteret hjem? Det græske ord, der oversættes med "gæstfrihed" gennem hele Ny Testamente er ordet: "Philo-xenia" som ordret betyder: "Kærlighed til fremmede". Hvem er de fremmede? Mennesker der er anderledes end dig. Måske har de en helt anden race, en helt anden uddannelse, en helt anden politisk overbevisning, ja måske en helt anden religion.

Jesus gjorde det hele tiden. Han spiste med de "forkerte mennesker". Farisæerne var forargede, men Jesus vidste, at hans budskab ikke kunne formidles via diskussion. Mennesker åbner hjertet og tror, når de mærker kærligheden fra himlen.

Det er grundessensen i kristendommen. Vi møder mennesker med den samme nåde, vi er blevet mødt med. Hvem er dem, der er mest åbne for et møde med Guds nåde og kærlighed? Dem med de største behov. Derfor er det helt naturligt og kernen i Guds Rige, at vi inkluderer ensomme, fattige og svage mennesker.

Når Jesus siger: "Inviter ikke venner og familie" siger han i virkeligheden; "behandl alle dem du inviterer som om de var din familie og dine venner."

Gæstfrihed er, at prioritere de fremmede, naboer, kolleger, flygtninge.

Hebræerne 13:2: *"vær gæstfri. Nogle har haft engle på besøg uden at vide det"* Gæstfrihed er ikke nødvendigvis at invitere dem, du virkelig gerne vil kende eller har en naturlig relation til, men at invitere dem, som Gud ville invitere ind. Til din overraskelse, vil Gud gøre nogle af disse fremmede til dine venner. Kemien opstår uventet, fordi Han er den virkelige vært.

Der er noget overnaturligt over Guds Riges gæstfrihed. Gud åbenbarer skønheden i mennesker for dig.

Det er ikke naturligt for os. Helt ubevidst, har vi lyst til at invitere de mennesker, som kan give os noget på et eller andet plan. Vi er bange for at blive udnyttet, udsuget og snydt.

Men Jesus siger: "se efter mennesker med behov, med sår, folk der ingen penge har – inviter dem ind i dit liv og vis dem den gæstfrihed og nåde, du selv er blevet mødt med fra himlen. Ellers forstår du ikke Guds nåde og gæstfrihed overfor dig."

En bøn, vi måske kan bede hver dag er: *"Jesus, vis mig hvem du ønsker at møde med din gæstfrihed i dag gennem mine handlinger."*

Den store fest – 3 – Hvem er inviteret?, Lukas 14:15-24

Historien tager en drejning. Fra at tage udgangspunkt i daglige relationer og kendte samfundsprincipper, vender samtalen. Det sker, fordi en mand i selskabet bringer det på bane.

Samtalen her handler ikke bare en hvilken som helst fest. Det er den ultimative fest ved tidens afslutning, hvor Gud fornyer denne verden og al lidelse og sygdom ophører. Gud dækker bordet og inviterer enhver med til festen. En plads ved det ultimative middagsbord.

Dernæst fortæller Jesus en historie om en mand, der holder en kæmpe fest. Denne mand er selvfølgelig et billede på Gud. Gud inviterer en masse folk til sin fest og de melder alle afbud. Hvem er disse mennesker? Det er de succesrige, de glade, dem der får en masse udrettet. Hvorfor? For det første er en af dem ved at købe et stykke jord. En anden person ejer nogle okser og skal tage sig af dem. Det var kun de rimeligt velhavende dengang, der var i stand til dette. En tredje skal giftes og det er jo fantastisk det er skønt at blive gift. Problemet er, at disse mennesker er så fokuseret på deres egne projekter, at de desværre har for travlt til at komme til Guds fest. De bliver distraheret af alt det, de har opnået og skal foretage sig her på jorden.

Så han siger i stedet til sine tjenere:

"Gå straks ud på byens gader og stræder og hent de fattige, vanføre, blinde og lamme herind"

Læg mærke til at han siger "Hent dem herind". Ved I hvorfor han ikke siger "invitér dem?"

Fordi de under ingen omstændigheder kunne have accepteret en sådan invitation, da de ikke kunne gengælde den. Det ville være et grovt brud på takt og tone.

Hvem er de fattige, vanføre, blinde og lamme? De har ingen okser, ingen marker, intet ægteskab og intet hjem. Jesus siger: Det er dem, Faderen bringer til sin fest. Hvad er det Jesus fortæller os? Hvem kommer med til festen? De der savner det hjem, Gud tilbyder og de, der er fattige i ånden. De der lader Gud være deres frelser og ikke forsøger selv at tage sig af det og de, der tager imod Faderens invitation og forstår, hvor deres sande hjem er.

Det sande hjem, er ikke et trygt barndomshjem eller et smukt palæ. Det er det sted, hvor alle dine sår bliver helbredt. Hvor alle dine dybeste længsler bliver mødt. Et sted med absolut skønhed, varme omsorg og trøst. Intet jordisk hjem kan opfylde hvad ethvert menneskehjerte dybest set længes efter. Jesus siger ydermere i Matt. 5 "Salige er de fattige i ånden". Hvis man kunne kategorisere en gruppe som "mellemlassen i ånden", ville de måske sige: "Ok, Gud, jeg er ikke perfekt, men jeg er jo heller ikke forfærdelig. Jeg er ikke et dårligt menneske. Jeg har da lavet nogle indskud på min moralske og åndelige bankkonto, men lidt hjælp har jeg da brug for". Den fattige i ånden siger: "Herre, jeg har gjort både godt og skidt, men jeg behøver nåde. Absolut nåde". Teksten antyder, at mange af dem, der er fattige i ånden, er dem, der rent fysisk også er fattige. De har i hvert fald lettere ved at forstå egne begrænsninger og behov for hjælp. De bliver ikke fornærmet over at høre, at de har brug for hjælp. De er ikke for stolte til at tage imod hjælp fra himmelen.

Og husets herre sender tjenerne ud igen:

"Gå ud på vejene og langs gærderne og nød dem til at komme, så mit hus kan blive fyldt."

Gud vil have sit hus fyldt! Han ikke bare inviterer. Han "henter" og "nøder" enhver til at komme til hans fest. Og det er her, at Lukas 14 og 15 møder hinanden. For i kap. 15 ser vi en far, der spejder efter og løber sin fortabte søn i møde. Det er vores himmelske far. Han vil have os med til festen!

Lige her adskiller kristendommens Gud sig radikalt fra alle andre religioner. Her er en Gud, som selv går aktivt ud og opsøger mennesker, for at få dem med til sin himmelske fest.

Hvad koster det så Gud, at arrangere denne fest? Jesus valgte at komme til jorden – ikke som en okse ejer, ikke som en jord-køber og ikke som en gift mand. Han kom som en hjemløs, han blev født i en stald og han blev korsfæstet udenfor bymuren. Han betalte en høj kuvertpris for faderens gæstebud. Den eneste måde, vi kunne blive bragt ind til Guds fest og ind i Guds familie var at Jesus blev smidt ud. Hans far forlod ham på korset. Han blev afvist, så vi kunne blive budt velkommen. Gæstfrihed koster noget for os og det kostede noget for Gud. Jesu radikale gæstfrihed er historisk. Han er den ultimative vært. I Joh.ev. 14 siger han: "Jeg går i forvejen for at forberede et hjem for jer. I min faders hus er der mange boliger."

En sidste god nyhed er, at festen ikke kun er et vidunderligt løfte om noget, der ligger i fremtiden. Festen er startet. Guds Rige er kommet nær. Vi kan få en forsmag på festen her på jorden. Mange af os har oplevet det og oplever det igen og igen. De gange hvor det overnaturlige bliver naturligt. Hvor vi fornemmer Guds fingeraftryk i vores liv. Et bønnesvar, en helbredelse, en trøst, fred ind i en situation eller muligheden for at velsigne andre. Det forandrer os at leve i "festens" virkelighed og det kan forandre verden, når vi gør det.